

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Dua Puluh Hiji

Jeff Pippenger

2025-12-31

Nomer Dua Puluh Hiji

Jeung ti mangsa kurban sapopoé dicabut, sarta kajijikeun kalalaworan anu nyababkeun kagersangan ditegakkan, bakal aya sarébu dua ratus salapan puluh poé. Daniel 12:11.

Ti tanggal 22 Oktober 1844, panglarapan waktu nubuatan henteu deui janten panglarapan nubuatan anu leres ku jalma-jalma anu hayang ngabagi kalawan bener firman kayaktian. Mangsa 1290 taun dina ayat ka-sabelas kudu dilarapkeun minangka mangsa simbolis sanggeus 1844, jeung panglarapan sanggeus 1844, atawa hiji mangsa anu tanpa unsur-unsur “waktu,” kudu nahan pamahaman dasar ngeunaan kayaktian, sakumaha hal éta dipikaharti saméméh 1844. Angka 1290 ngagambarkeun hiji mangsa 30, dituluykeun ku 1260. Pamahaman saméméh 1844 nya éta yén tilu puluh taun ti 508 nepi ka 538 ngagambarkeun hiji mangsa persiapan pikeun antikristus mimiti maréntah ti 538 nepi ka 1798.

Mangsa transisi salila 30 taun téh jadi poko bahasan Paulus dina 2 Tesalonika. Paulus henteu nyelapkeun rujukan naon waé kana unsur “waktu,” tapi anjeunna nangtukeun ciri-ciri nubuat ngeunaan paganisme anu méré jalan ka kapapaan dina tilu puluh taun éta. Satuluyna kakawasaan kapapaan mimiti lumangsung. Pamahaman sajarah, tanpa ayana unsur waktu naon waé, ngaidentifikasi transisi ti karajaan kaopat dina nubuat Alkitab kana karajaan kalima, tuluy disusun ku nu kahiji tina dua pertumpahan getih kapapaan, ku kituna janten tipeu transisi tina karajaan kagenep kana paguyuban tilu rangkep tina naga, sato galak, jeung nabi palsu, sarta pertumpahan getih kapapaan anu kadua.

Tilu puluh taun persiapan anu dituturkeun ku hiji mangsa nubuat mangrupikeun lambang utama tina perjangjian Allah jeung hiji umat pilihan. Peralihan dua kakawasaan salila tilu puluh taun, anu satuluyna dituturkeun ku 1260 taun panganiayaan, saajar jeung tilu puluh taun persiapan Kristus, anu satuluyna dituturkeun ku 1260 poé kasalametan. Tilu puluh taun persiapan antikristus mangrupa palsuan tina tilu puluh taun persiapan Kristus. Ahir tina tilu puluh taun éta nandaan boh pangkuatan Kristus dina waktos baptisan-Na, boh pangkuatan antikristus dina taun 538. Pangkuatan antikristus asalna tina rojongan ékonomi jeung militér anu asalna ti karajaan saméméhna, ari kakawasaan anu dicurahkan ka Kristus asalna ti karajaan saméméhna anu geus ditinggalkeun-Na tilu puluh taun saméméhna.

Pamisahan dina dua mangsa éta ditandaan ku hiji pangkawasa, sarta pamisahan dina dua mangsa anu diungkabkeun ku Abram jeung Paul dipikawanoh ku cara ngabandingkeun anu basajan. Dina bédana tilu puluh taun Abram jeung Paul, mangsa panyiapanna nya éta tilu puluh taun anu kahiji, ngawakilan prosés perjangjian, anu nguatkeun turunan Abram pikeun ngalaksanakeun nubuat ngeunaan pangbeungkeutan di Mesir. Opat ratus tilu puluh taun éta boga deui hiji pembagian

simbolis; sabab lamun dilarapkeun kalawan bener, dua ratus lima belas taun anu kahiji diwakilan ku wawakil Allah jeung Firaun. Pikeun Yusuf jeung 215 taun anu kahiji, éta nya éta Firaun anu hade, sarta pikeun Musa jeung 215 taun anu kadua, éta nya éta Firaun anu goréng.

Babagian éta nandaan dua mangsa nu masing-masing opat turunan. Opat turunan anu kahiji tiasa ditumpangtindihkeun kana opat turunan anu kadua, garis kana garis, sarta dina ngalakukeun kitu, Yusuf jeung Musa, hiji alfa jeung omega anu nubuatan, silih patalina jeung hiji Firaun alfa anu hadé jeung hiji Firaun omega anu goréng. Aya cahaya anu ageng anu tiasa dicandak tina paniténan sajajar ieu, tapi kuring ngan saukur keur ngaidéntifikasi yén ramalan Abram ngeunaan turunan kaopat nandaan dua saksi tina opat turunan dina 430 taun. Gambaran rangkep tina opat turunan kapanggih dina silsilah Kajadian opat jeung lima. Nalika urang nganggap Kain jeung Set salaku awal daptar garis getih, urang manggihan yén aya dalapan turunan ti Set nepi ka Nuh, sarta yén nalika dibagi di tengah aya gambaran dua mangsa anu masing-masing opat turunan. Ieu katingali dina garis dalapan turunan boh ti Set boh ti Kain.

Silsilah turunan dina pasal opat jeung lima dipidangkeun kalayan panutup tina galur-galurna, nyaéta Nuh. Nuh téh lambang tina perjangjian Allah jeung umat manusa sakumaha dilambangkeun ku katumbiri. Abram téh lambang tina perjangjian Allah jeung hiji bangsa pilihan sakumaha dilambangkeun ku sunat. Dua perjangjian éta salawasna pageuh pakait, jeung Kajadian pasal sabelas, tempat urang manggihan munara Babul pas sanggeus caah jaman Nuh, nyaéta tempat silsilah turunan anu ngarah ka Abram ditepikeun. Dina éta petikan aya sapuluh turunan, lain dalapan. Dina petikan anu ngarah ka Abram jeung petikan anu ngarah ka Nuh, perjangjian Nuh jeung perjangjian Abraham dipidangkeun.

Dina petikan tina bab kasabelas anu nyarita ngeunaan hiji umat pilihan, urang manggihan yén dua tina eta generasi pinuh ku cahaya anu agung.

Geus Eber hirup tilu puluh opat taun, tuluy ngahasilkeun Peleg. Sanggeus ngahasilkeun Peleg, Eber hirup deui opat ratus tilu puluh taun, sarta ngahasilkeun putra-putra jeung putri-putri. Geus Peleg hirup tilu puluh taun, tuluy ngahasilkeun Reu. Kajadian 11:16–19.

Rujukan ka Eber téh mangrupa rujukan anu pangheulana kana kecap Ibrani anu ahirna dipikawanoh minangka kecap Ibrani “Hebrew.” Dina silsilah hiji bangsa pilihan, salah sahiji tina sapuluh turunan dingaranan Hebrew, nyaéta ngaran anu ku éta bangsa pilihan téh dipikawanoh. Dina tilu ayat, Eber jeung Peleg dipaké pikeun nandaan bédana ras Ibrani pilihan. Eber hartina “nyebrang” atawa “jalma anu nyebrang” sarta mangrupa akar tina kecap “Hebrew.” Abram téh lambang jalma-jalma anu nyebrang ti Babul ka Tanah Perjangjian. “Peleg” hartina “pamiceunan” atawa “pamisahan,” sakumaha dirujuk dina Kajadian 10:25, anu ngawartosan ka urang yén dina jaman Peleg “bumi kabagi.”

Eber jeung Peleg ngawakilan hiji pamisahan profétik pikeun jalma-jalma anu hayang ngabagi kalawan leres firman bebeneran. Silsilah Nuh ngahasilkeun dua runtuyan anu masing-masing dalapan, anu ngawakilan dua golongan tina opat turunan, sakumaha ogé 430 taun di Mesir. Silsilah dina Kajadian sabelas diwakilan ku sapuluh, lain dalapan, sabab éta téh silsilah hiji umat pilihan. Umat pilihan kabagi jadi dua golongan anu masing-masing lima, ku kituna saluyu jeung misil

sapuluh parawan, nyaéta misil ngeunaan umat perjangjian Allah.

Dina silsilah umat pilihan éta, ngaran Peleg jeung panggenapan sajarahna ngalambangkeun hiji pamisahan dua golongan parawan anu wijaksana atawa anu bodo, pas dina titik sajarah Alkitab nalika bumi geus kabagi di munara Babel. Dina daptar sapuluh éta, Peleg téh nomer lima, sabab éta téh puseur tina sapuluh. Eber urang Ibrani, anu dilambangkeun ku Abram, ngagambarkeun hiji parawan bodo anu nyebrang tuluy jadi parawan wijaksana, nalika dua golongan éta dipisahkeun ku panyaur dina tengah peuting. Eber, urang Ibrani anu kahiji dina ngaran, ngagambarkeun Abram, urang Ibrani anu kahiji ku perjangjian. Nalika Gusti nyaur Abram kaluar ti Babul, éta ngalambangkeun pekabaran panyaur tengah peuting, anu mangrupa pangkuatan malaikat kadua, anu nyaur lalaki jeung awéwé kaluar ti Babul.

Ibarat sapuluh parawan dilambangkeun ku Eber jeung Peleg anu ngagambarkeun panggero pikeun kaluar, pas saméméh garis pamisah Peleg nutup panto kasempetan tobat. Dina hubungan nubuat, Eber hirup 430 taun sanggeus Peleg, anu tuluy hirup 30 taun. Léngkah kahiji tina perjangjian tilu rupa Abram dilambangkeun ku Eber jeung Peleg. Abram, sakumaha Eber jeung Peleg, minangka garis pamisah antara dua golongan. Tambahan Paulus kana nubuat Abram nyaéta tambahan Peleg kana nubuat Eber. Eber ngawartakeun 400 taun, tapi Peleg netepkeun 430 taun. Ku sabab éta, Peleg ngagambarkeun Paulus, jeung tambahan 30 taun ku Paulus kana 400 taun, sarta palayanan Paulus nyaéta pikeun ngaidéntifikasi Peleg dina nubuat Kitab Suci. “Peleg” dina nubuat Kitab Suci anu diidéntifikasi ku Paulus ngagambarkeun pamisahan bangsa tina harti harfiah kana harti rohani.

Ti Sem nepi ka Peleg aya lima turunan, jeung ti Rue nepi ka Abram ogé lima.

Geus saur-Na ngandika ka Abram, “Kanyahoan ku maneh kalawan saéstuna yén turunan maneh bakal jadi urang asing di hiji nagri anu lain milik maranéhna, sarta maranéhna bakal ngabdi ka jalma-jalma dinya; jeung maranéhna bakal ditindes salila opat ratus taun.” Kajadian 15:13.

Ayeuna ka Ibrahim jeung ka turunanana jangji-jangji téh dipaparinkeun. Mantenna henteu ngandika, “jeung ka turunan-turunan,” saolah-olah ngeunaan loba; tapi saolah-olah ngeunaan hiji: “jeung ka Turunan anjeun,” nyaéta Kristus. Jeung ieu anu ku sim kuring dimaksud: yén perjangjian, anu ti heula geus dikukuhkeun ku Allah di jero Kristus, henteu bisa dibatalkeun ku Hukum Taurat, anu datang opat ratus tilu puluh taun sanggeusna, nepi ka jangji éta jadi henteu aya gunana. Sabab lamun warisan téh asalna tina Hukum Taurat, mangka éta henteu deui asalna tina jangji; tapi Allah maparinkeunana ka Ibrahim ku jalan jangji. Galata 3:16–18.

Yuswa Tilu Puluh Taun

Yesus yuswana tilu puluh taun nalika Anjeunna ngawitan palayanan-Na.

Sareng Isa nyalira mimiti yuswana kira-kira tilu puluh taun, dianggapna mah putra Yusup, nu putrana Héli. Lukas 3:23.

Yusuf mimiti ngawula ka Firaun di Mesir waktu yuswana tilu puluh taun.

Jeung Yusup umurna tilu puluh taun nalika anjeunna nangtung di payuneun Firaun, raja Mesir. Jeung Yusup indit ti payuneun Firaun, tuluy ngider ka sakuliah tanah Mesir. Kajadian 41:46.

Nabi Yehezkiel yuswana tilu puluh taun nalika anjeunna ngamimitian palayananana, sarta palayananana lumangsung salila dua puluh dua taun.

Ayeuna, dina taun ka tilu puluh, dina bulan kaopat, dina poé kalima bulan éta, nalika sim kuring aya di antara para tawanan di sisi walungan Kebar, langit muka, sarta sim kuring ningali tetenjoan-tetenjoan ti Allah. Yehezkiel 1:1.

Yehezkiel miboga rujukan sajarah leuwih loba dina tulisanana tibatan nabi séjén mana waé. Aya tilu welas rujukan langsung kana tanggal-tanggal anu bisa dipastikeun dina tulisan-tulisan Yehezkiel, sarta tanpa disadari, para sarjana Alkitab jeung ahli sajarah netepkeun yén palayanan anjeunna ngawengku dua puluh dua taun, sanajan maranéhna teu nyaho yén dua puluh dua téh mangrupa lambang tina saratus opat puluh opat rébu.

Raja Daud yuswana tilu puluh taun nalika anjeunna ngawitan marentah, sarta anjeunna marentah salila opat puluh taun.

Daud yuswana tilu puluh taun nalika mimiti maréntah, sarta anjeunna maréntah opat puluh taun. Di Hebron anjeunna maréntah ka Yuda salila tujuh taun genep bulan; ari di Yerusalem anjeunna maréntah salila tilu puluh tilu taun ka sakumna Israél jeung Yuda. 2 Samuel 5:4, 5.

Pamaréntahan Daud salila opat puluh taun téh mangrupikeun angka simbolis, sarta mangsa 40 téh sarupa jeung 430 taunna Abram jeung Paulus, sabab 40 taun éta kabagi jadi dua bagian (7 satengah jeung 33 taun). Dua mangsa dina pamaréntahan Daud salila opat puluh taun éta ngandung tatarucingan nu buat tambahan, sabab aya saksi Alkitab séjén anu nyatet dua mangsa éta minangka tujuh taun jeung tilu puluh tilu taun. Naon anu diwakilan ku genep bulan tambahan dina Kadua Samuel, sarta kumaha 7,5 jeung 33 jadi 40? Aya tumpang-tindih salila genep bulan anu tangtu kudu ngawakilan hiji bebeneran nu buat.

Jeung mangsa Daud maréntah ka Israél éta opat puluh taun lilana: tujuh taun anjeunna maréntah di Hébron, sarta tilu puluh tilu taun anjeunna maréntah di Yérusalém. 1 Kings 2:11.

22 mangrupa angka simbolis anu ngagambarkeun gabungan Ketuhanan jeung kamanusaan, sarta palayanan Yehezkiel lumangsung salila dua puluh dua taun. Opat belas taun Yusuf kabagi kana dua mangsa, masing-masing tujuh taun; minggu perjangjian Kristus kabagi kana dua mangsa anu sarua, masing-masing 1260 poé; sarta pamaréntahan Daud salila opat puluh taun dipisahkeun kana dua mangsa, kalawan hiji simbol tambahan anu ngahubungkeun éta dua mangsa.

Yesus téh Nabi, Imam, jeung Raja. Dina poé-pocé panungtungan Anjeunna baris ngangkat garéja-Na anu unggul jadi hiji panji, sarta garéja éta dilambangkeun ku Kristus, nabi, imam, jeung raja, anu geus ngahijikeun Kaallahan-Na jeung manusa, anu dilambangkeun ku Yézekiel nabi, Yusuf imam, jeung Daud raja. Opat lambang éta ngawakilan tilu jalma mulya dina tanur seuneu anu dipanaskeun tujuh kali leuwih panas ti ilaharna, tuluy nembongan anu kaopat, sarta Anjeunna téh sarua jeung Putra Allah. Sakuliah dunya dilambangkeun dina perayaan patung emas Nebukadnesar, sarta maranéhna kabéh nempo garéja anu unggul, anu diwangun ku hiji nabi

manusa, hiji imam manusa, jeung hiji raja manusa, anu ditopang ku Jalma Kaopat anu Ilahi.

“Iblis geus nyekel dunya jadi tawanan. Manehna geus ngenalkeun hiji sabat brahala, bari katempo mere ka dinya pentingna anu kacida gedéna. Manehna geus nyalingkuhkeun pangbakti dunya Kristen tina Sabat PANGERAN ka sabat brahala ieu. Dunya sujud ka hiji tradisi, hiji parentah jieunan manusa. Sakumaha Nebukadnesar ngadegkeun gambar emasna di dataran Dura, tuluy ngagungkeun dirina sorangan, kitu deui Iblis ngagungkeun dirina dina sabat palsu ieu, anu pikeun eta manehna geus nyalingkuhkeun pakéan tanda jasa sawarga.”
Review and Herald, 8 Maret 1898.

Angka Opat

Dina tingkat nubuatan, opat puluh téh mangrupa perpuluhan tina opat ratus milik Abram, sarta opat téh mangrupa perpuluhan tina opat puluh. Sagalana ciri nubuatan anu kapanggih dina angka opat, kudu saluyu jeung perlambang opat puluh, anu saterusna ogé kudu saluyu jeung perlambang opat ratus. Dina kontéksna, opat remen ngalambangkeun “sakuliah dunya,” hiji pamahaman anu geus ilahar, tapi ogé ngalambangkeun “hiji kamajuan” sarta dina sawatara kontéks “karuksakan anu maju laun-laun.”

Opat tarompet kahiji tina tujuh tarompet ngalambangkeun karuksakan Kakaisaran Roma Kulon anu lumangsung saeutik-saeutik. Roma Wétan di Konstantinopel tungtungna ngarunduk ka opat Sultan Utsmani. Saeutik-saeutik, Roma Wétan jeung Roma Kulon babarengan ruksak laun-laun salila opat mangsa, anu dilambangkeun ku opat tarompet, bari sakaligus diragragkeun ku Islam dina tarompet kalima jeung kagenep. Babarengan, dua garis ieu nandakeun ragragna Roma salila opat turunan tarompet, sedengkeun perang anu beuki ngagedéan ngalawan Islam ngarah kana karuntuhan pamungkas nalika opat sultan Islam nyekel kakawasaan pangluhurna kana karajaan éta. Sajarah kulon jeung wétan dimimitian ku pamisahan Kakaisaran ku Konstantinus dina taun 330.

Opat tarompét Roma kulon dimimitian dina taun 330, sarta tarompét kalima jeung kagenep ngalambangkeun kakawasaan anu ngagulingkeun Roma wétan, hiji Roma wétan anu ogé dimimitian dina taun 330. Boh Roma wétan boh Roma kulon nyumbang kana pagawean nempatkeun kakawasaan kapapaan dina tahta bumi dina taun 538, ku kituna dua galur, nyaéta kulon jeung wétan, ngalambangkeun dua tanduk Amérika Sarikat, anu nempatkeun deui kakawasaan kapapaan kana tahta dina hukum Minggu. Roma kulon nyaéta lambang churchcraft dina hubungan nubuat, sedengkeun Roma wétan nyaéta lambang statecraft.

Dina sajarah rubuhna Roma kulon jeung Roma wetan, sajarah Roma kapausan ditepikeun. Mimitian ku garéja para murid, anu dilambangkeun ku Epesus, tilu garéja anu kahiji ngantunkeun kana garéja anu kaopat, nyaéta kapausan ti 538 nepi ka 1798. Dina Wahyu tilu welas, kapausan diidentifikasi minangka maréntah salila 42 bulan, sanggeus tatu paéhna dina 1798 cageur dina hukum Minggu. “Waktu moal aya deui” sanggeus 1844, ku kituna opat puluh dua bulan téh mangrupa lambang mangsa panganiayaan ti hukum Minggu nepi ka Mikael ngadeg. Para pangadeg ngartos yén garéja-garéja, segel-segel, jeung tarompet-tarompet ngalambangkeun tilu garis sajarah anu lumangsung sajajar silih iring. Numpangkeun kasaksian nubuat ngeunaan Roma kulon kana garis Roma wetan jeung garis Roma kapausan lain hiji panerapan nubuat anu dipaké ku kaum

Millerit, tapi téhnik éta henteu nentang hiji-hijina pamahaman maranéhna anu geus mapan.

Baris demi baris, opat tarompet nu kahiji kudu diteundeun luhureun sajarah anu digambarkeun ku tarompet kalima jeung kagenep, tuluy garis tina tilu garéja anu kahiji nu ngarah ka mangsa panganiayaan kapausan anu digambarkeun ku garéja kaopat. Opat tarompet dina hiji garis, opat sultan dina garis kadua, jeung opat garéja dina garis katilu. Angka “opat” ngalambangkeun sakuliah dunya, tapi ogé ngalambangkeun karuksakan anu lumangsung saeutik-saeutik kana kakawasaan sipil atawa agama. Naon anu dilambangkeunana ditangtukeun ku kontéks.

Dina hukum Minggu, kakawasaan kapausan dipulihkeun deui. Kahiji kalina kapausan dipaparinkeun kakawasaan, aya mangsa persiapan salila tilu puluh taun. Dina opat garéja anu kahiji, garéja kaopat téh nyaéta kapausan, sarta garéja kahiji nyaéta para murid, anu dilambangkeun minangka Epesus. Tilu generasi anu kahiji tina garéja Kristen ngantarkeun kana garéja kaopat, nyaéta Tiatira, anu dilambangkeun ku Isebel. Nalika nepi ka Tiatira, dina taun 538, hiji hukum Minggu ditetepkeun dina Konsili Orléans, ku kituna nandaan hukum Minggu di Amérika Sarikat, nalika tatu maut taun 1798 dipulihkeun.

Sajarah ti taun 1798 nepi ka aya hukum Minggu di Amérika Sarikat digambarkeun ku opat garéja anu kahiji. Garéja anu kaopat, nyaéta Tiatira, nyaéta hukum Minggu, jeung panyiksa kapapaan anu nuturkeunana. Garéja anu kahiji, nyaéta Epesus, garéja anu kaleungitan kanyaahna anu pangheulana, tungtungna nepi ka kacindekan karuksakan maju opat-léngkah éta, nyaéta dina hukum Minggu Tiatira. Angkatan anu ngantarkeun kana hukum Minggu Tiatira téh nyaéta angkatan katilu Pergamus. Tiatira ngagambarkeun hukum Minggu nepi ka panutupan masa kasempetan, sedengkeun Pergamus ngagambarkeun kompromi angkatan katilu anu nyiapkeun jalan pikeun Tiatira. Angkatan katilu Pergamus, jeung kompromi anu dilambangkeun ku éta, mimiti kacumponan dina mangsa Konstantinus, anu netepkeun hukum Minggu anu pangheulana pisan dina taun 321. Amérika Sarikat mimiti minangka domba anak Epesus, tapi nalika éta nempatkeun deui Tiatira dina tahta, éta nyarita saperti naga.

Karuksakan anu lumangsung saterusna ka Amérika Sarikat digambarkeun ku opat garéja kahiji dina Wahyu. Karuksakan anu lumangsung saterusna ka karajaan kagenep dina nubuat Alkitab kajadian salila opat turunan anu ngantarkeun kana hukum Minggu, dina waktu éta sato galak ti bumi nyarita kawas naga. Turunan panungtung dilambangkeun ku naga, nyaéta hiji réptil, saperti di Taman Éden, sarta ku sabab éta boh Yohanes Pembaptis boh Yesus nyebut turunan panungtung Israél baheula, “turunan oray beludak.”

Turunan anu kaopat jeung anu panungtungan téh boh “turunan anu dipilih” nu ngawakilan saratus opat puluh opat rebu, boh pasanganna, nyaéta turunan oray berbisa. Hiji golongan geus ngabentuk gambar Kristus, nu séjén gambar sato galak—ular. Turunan oray berbisa éta ditepikeun sacara langsung, opat kali, dina Firman Allah. Kontéks dina unggal rujukan téh béda-béda.

Tapi waktu anjeunna ningali loba urang Parisi jeung Saduki datang ka baptisan anjeunna, anjeunna ngadawuh ka maranéhna, Heh turunan oray bedegong, saha anu geus ngingetkeun aranjeun supaya maruragan tina murka anu bakal datang? Mateus 3:7.

Lamun “generasi oray baham” téh saukur sababaraha ucapan panyacadan ngeunaan sababaraha golongan jalma anu ku Yahya teu dipikaresep, mangka moal aya naon-naon deui anu kudu diucapkeun ngeunaan ungkara éta. Tapi unggal kecap dina Pangandika Allah téh suci, ku sabab éta Yahya keur maparin hiji sebutan anu husus ka urang Saduki jeung urang Parisi. Sebutan éta dipedar sacara nubuat ku kontéks petikan tempat éta diungkabkeun. Dina petikan éta Yahya dipikawanoh keur ngalaksanakeun palayananna, tuluy urang Saduki jeung urang Parisi asup kana carita. Dina ayat-ayat bubuka Yahya dipikawanoh minangka “sora anu ngagorowok di padang gurun” sakumaha kasebut dina kitab Yesaya.

Dina mangsa éta sumping Yohanes Pambaptis, ngawawarkeun di padang gurun Yudea, sarta saur-Na, “Tarobatliah maranéh, sabab Karajaan Sawarga geus caket.”

Sabab ieu téh anjeunna anu geus diwartakeun ku nabi Ésaías, saur-Na,

Sora anu sasaurang nu sasambat di padang gurun, “Siapkeun jalan PANGERAN, luruskeun tapak-tapak-Na.”

Sarta Yohanes éta maké papakéan tina bulu onta, jeung beubeur kulit dina cangkéngna; ari kadaharanana nya éta walang jeung madu leuweung.

Tuluy sakuliah urang Yerusalem, jeung sakumna Yudea, jeung sakabéh wewengkon sabudeureun Yordan, daratang ka anjeunna, tuluy dibaptis ku anjeunna di Yordan bari ngaku dosa-dosana. Tapi waktu anjeunna ningali loba urang Parisi jeung Saduki datang kana baptisanana, anjeunna ngandika ka maranéhna, “Eh turunan oray berbisa, saha anu geus ngingetan maranéh supaya maruragan tina murka anu bakal datang?” Mateus 3:2–7.

Turunan panungtungan Israél baheula dicap minangka “turunan ula bedegong” ku saurang nabi anu sumping ti padang gurun. Yohanes téh nabi anu ngalaksanakeun kalungguhan minangka utusan Maleakhi anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian, anu ogé nyaéta sora di padang gurun sakumaha anu diidentifikasi ku Yesaya.

Upami urang nganggap “daun” minangka hiji lambang, urang manggihan yén éta ngagambarkeun “pangkuan lahiriah.” Rujukan anu kahiji aya dina carita Adam jeung Hawa, anu nutupan kateuadilan maranéhna ku daun anjir. Saméméhna maranéhna geus ngagem papakéan cahaya, papakéan kabeneran, tapi nalika éta geus leungit, maranéhna sadar yén dirina taranjang, saperti urang Laodikia anu nyangka yén sakabéh nu diperlukeun ku maranéhna téh ngan saukur nyumput di balik “daun pangkuan lahiriah,” sarta sagalana bakal hadé. Dina bagian salajengna tina éta petikan, Yohanes nyarita langsung ngalawan urang Yahudi Laodikia anu percaya yén garis turunan Ibrahim bakal nyalametkeun maranéhna, sabab kasombongan anggapan maranéhna téh ngan saukur daun pangkuan lahiriah anu kosong. Papakéan hiji jalma ngagambarkeun saha dirina.

Tangkal mangrupikeun lambang manusa jeung karajaan, sarta buahna, dahanana, siki, taneuh, cai, akar, jeung écés ogé daunna, sadayana ngawakilan lambang-lambang nubuat anu husus dina dirina séwang-séwangan; nanging unggal éta kayaktian téh silih patali jeung lambang-lambang séjén anu diwakilan dina rupa-rupa runtuyan nubuat anu ngagunakeun lambang-lambang nubuat anu ngawangun hiji “tangkal.” Tangtu waé, perlambangan nubuat anu pangheulana ngeunaan hiji

tangkal nyaéta yén éta ngawakilan hiji ujian hirup atawa paéh.

Amanat Yohanes dilambangkeun ku pakean anu dipakéna jeung kadaharan anu didaharna. Kadaharan nubuat, saperti manna dina awal Israél baheula, atawa Roti ti Sawarga dina ahir; kudu didahar. Kadaharan éta ngagambarkeun amanat ujian nubuat anu kudu didahar, sabab éta téh daging Kristus jeung getih-Na. Pakean anu dipaké ku Yohanes jeung kadaharan anu didaharna nangtukeun amanatna jeung utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Kristus. Yohanes ngalambangkeun utusan panungtungan anu nyiapkeun jalan pikeun Kristus, nyaéta Utusan Perjangjian anu ujug-ujug sumping ka Bait-Na dina hukum Minggu. Nalika éta kajadian, para parawan bodo, anu ogé mangrupa Laodikea jeung lalang, ngagambarkeun generasi kaopat panungtungan tina jalma-jalma anu ngaku dirina umat perjangjian Ibrahim anu sah, sarua saperti urang Parisi jeung Saduki dina mangsa Yohanes mucunghul ti padang gurun.

Yohanes ngagem bulu onta, sabuk kulit anu ngamuat kantétan abah, saperti nu dipibanda ku sato tani babarengan jeung kuk. Anjeunna ngadahar, ku kituna pesenna nya éta ngeunaan walang, hiji lambang utama Islam dina Kitab Suci, sarta anjeunna nyampurkeun pesen Islamna jeung madu.

Jeung kulawarga Israil nyebut ngaran éta Manna; warnana bodas, rupana kawas siki katuncar, sarta rasana kawas roti ipis anu dijieun ku madu. Exodus 16:31.

Manna mangrupa lambang Firman Allah, sarta rasana kawas madu, anu ku para nabi diidentifikasi minangka rasa tina pesen anu dilambangkeun ku maranéhna keur didahar. Yahya mawa pesen Islam sakumaha dilambangkeun ku balang, sarta beubeur tina kulit onta jeung bulu onta. Balang jeung onta duanana mangrupa lambang Islam. Éta pesen Islam téh dicampur jeung pencerahan tina Firman Allah anu dilambangkeun minangka “madu.”

Geus ceuk Yonatan, “Bapa sim kuring parantos ngaguligahkeun nagri; tingal, mugi, kumaha panon sim kuring jadi caang, ku sabab sim kuring parantos ngaraosan saeutik madu ieu.” 1 Samuel 14:29.

Yahya lain ngan saukur ngawakilan hiji amanat Islam, tapi anjeunna sumping ti padang gurun, sakumaha halna Élias, jeung Yahya henteu ngadahar madu biasa, anjeunna ngadahar madu leuweung, sabab anjeunna, sakumaha ogé Kristus, henteu dididik dina lembaga-lembaga jaman harita anu miboga “madu” amanatna sorangan, anu diwakilan ku ragi urang Parisi jeung urang Saduki. Yahya ngadahar madu ti padang gurun, sabab anjeunna dididik ku Roh Suci di luar lembaga-lembaga agama dina jamanna. Sabuk has dina mangsa éta ngandung hiji mékanisme engsel anu ku jalma dipaké pikeun ngabeungkeutkeun pakean bulu onta maranéhna. Engsel éta ngawakilan Yahya, anu jadi titik pangbalikan ti nu kadunyaan ka Bait Suci sawarga.

“Nabi Yahya teh nya éta pameungkeut anu nyambungkeun dua tata laksana. Minangka wawakil Allah, anjeunna nangtung pikeun némbongkeun hubungan antara hukum jeung para nabi jeung tata laksana Kristen. Anjeunna téh cahaya anu leuwih leutik, anu kudu dituturkeun ku Cahaya anu leuwih agung. Pikiran Yahya dipaparin pencerahan ku Roh Suci, supaya anjeunna tiasa mancарkeun cahaya ka umatna; tapi teu aya cahaya séjén anu kungsi ngagenclang atawa anu bakal ngagenclang sakitu écésna ka manusa anu geus murag salian ti cahaya anu medal tina pangajaran jeung tuladan Isa Al Masih. Al Masih jeung padamelan-Na

saméméhna ngan kahartos samar-samar sakumaha dilambangkeun dina kurban-kurban bayangan. Malah Yahya sorangan ogé can sapinuhna ngartos kahirupan nu bakal datang, anu langgeng, ngalangkungan Jurusalamet.” The Desire of Ages, 220.

Pakean engsel Yohanes dipidangkeun pas pisan dina waktu baptisan Kristus, anu jadi titik balik, dilambangkeun ku tempat Yohanes ngabaptis. Tempat éta dingaranan Bethabara hartina “pameuntasan ku parah,” sarta éta pisan tempat Israil baheula asup ka Tanah Jangji sanggeus maranéhna kaluar ti padang gurun, sakumaha anu geus dipigawé ku Yohanes.

Tangtu, gerakan saratus opat puluh opat rebu téh nya éta golongan anu dilambangkeun ku Yohanes, nanging urang ngan ukur nunjukkeun yén nalika Yesus dibaptis, éta turunan anu ku Anjeunna jeung Yohanes disebut “turunan oray berbisa.” Yesus sumping pikeun ngamulyakeun hukum Sapuluh Parentah Allah, sarta Anjeunna nu ngailhamkeun unggal kecap dina Alkitab, ku sabab éta nalika Anjeunna nyebut turunan panungtungan Israil baheula minangka turunan oray berbisa, Anjeunna terang pisan yén parentah anu kadua nétélakeun panghukuman anu keur dilaksanakeun dina turunan katilu jeung kaopat.

Turunan katilu jeung kaopat ngagambarkeun hiji pangadilan anu maju laun-laun sarta puncakna aya dina turunan kaopat, nyaéta turunan oray berbisa. Baptisan Kristus ngalambangkeun 9/11. Turunan Laodikea Advent Poé Katujuh geus aya dina turunan panungtungna ti saprak waktu éta. Pesen Yohanes ka urang Parisi jeung Saduki téh nya éta pesen Laodikea.

Nanging nalika anjeunna ningali loba urang Parisi jeung Sadusi datang ka baptisan-Na, Anjeunna ngandika ka maranéhna,

Eh turunan oray berbisa, saha anu geus mere panggeuing ka maraneh supaya kabur tina murka anu baris datang?

Ku sabab kitu, hasilkeunlah buah-buah anu pantes pikeun tobat; jeung ulah nyangka nyebut dina jero hate aranjeun sorangan, Urang boga Ibrahim jadi bapa urang:

sabab Kami nyarios ka maraneh, yén Allah mampuh ngahirupkeun ti batu-batu ieu barudak pikeun Ibrahim.

Ayeuna ogé kampak geus diteundeun kana akar tatangkalan; ku sabab eta unggal tangkal anu henteu ngahasilkeun buah anu hade bakal ditegor, tuluy dialungkeun kana seuneu. Kami saenyana ngabaptis aranjeun ku cai pikeun tobat; nanging Anjeunna anu sumping sanggeus kami langkung kawasa tibatan kami, nepi ka mawa kasut-Na ogé kami henteu pantes; Anjeunna bakal ngabaptis aranjeun ku Roh Suci, jeung ku seuneu. Garu-Na aya dina panangan-Na, sarta Anjeunna bakal ngabersihan lanté pangirik-Na nepi ka tuntas, lajeng ngumpulkeun gandum-Na kana leuit; nanging sekamna bakal diduruk ku seuneu anu moal pareum.

Tuluy sumpinglah Yesus ti Galilea ka Yordan ka Yohanes, pikeun dibaptis ku anjeunna. Mateus 3:7–13.

Yesus sumping ti Galilea, anu ngalambangkeun hiji titik balik anu saluyu jeung engsel-beubeur Yohanes, sarta harti Bethabara. Karya Yohanes pikeun nyiapkeun jalan harita geus robah jadi karya Kristus pikeun ngukuhkeun perjangjian. Tilu puluh taun mangsa persiapan geus lekasan, sarta dimimitian tilu satengah taun saméméh jeung sanggeus salib.

Pesen Yohanes téh hiji panggeuing ngeunaan murka nu bakal datang dina karuksakan Yerusalem, hiji karuksakan anu ogé ngalambangkeun ahir dunya jeung tujuh bala pamungkas. Pesen panggeuing éta ditempatkeun dina kontéks Islam, sarta ditepikeun ku saurang lalaki anu lain baé nyumponan utusan Maleakhi anu nyiapkeun jalan, jeung sora Yesaya di padang gurun, tapi ogé pesen Elia, sabab pakéan Yohanes saajajar jeung pakéan Elia, sakumaha pesen Yohanes ogé saajajar jeung pesen Elia.

Jeung anjeunna ngandika ka maranéhna, “Jalma kumaha anjeunna téh anu datang mapag ka maraneh, sarta nyarita ieu kecap-kecap ka maraneh?” Maranéhna ngawaler ka anjeunna, “Anjeunna téh jalma anu buluan, sarta pingpingna dikencangan ku beubeur tina kulit.” Anjeunna ngandika, “Eta téh Elia, urang Tisbe.” 2 Raja-raja 1:7, 8.

Upami maranéhna nanya ngeunaan Yohanes, lain ngeunaan Elia, “jalma kumaha anjeunna éta?” maranéhna bakal dijawab, “jalma anu buukna loba, sarta beubeur kulit ngagelér dina cangkéngna.” Sakabéh palayanan Yohanes salila genep bulan digambarkeun dina éta petikan, tempat generasi panungtung jeung kaopat sacara husus diidentifikasi sarta ditegeskeun. Amanat Laodikea ka maranéhna langsung nyerang pangakuan yén maranéhna téh umat pasatujuan Allah, éta ngingetkeun maranéhna ngeunaan murka anu bakal datang saperti digambarkeun ku kampak anu neunggeul akar tangkal-tangkal. Eta amanat ngawengku yén Kristus bakal ngarengsekeun prosés pangajian anu dimimitian ku Yohanes. Engké dina Mateus, Yesus ogé nyebut urang Yahudi “hiji generasi oray berbisa,” sarta Anjeunna neraskeun éta pamikiran tina téma Yohanes ngeunaan tangkal anu ditegor, tuluy ngajelaskeun alesanana.

Boh jadikeun tangkalna hade, sarta buahna hade; atawa jadikeun tangkalna goréng, sarta buahna goréng: sabab tangkal téh dipikawanoh tina buahna. Heh turunan oray welang, kumaha maraneh anu jahat bisa ngucapkeun hal-hal anu hade? sabab tina lobana eusi hate sungut téh nyarita. Jalma anu hade tina banda hade anu aya dina hate ngaluarkeun hal-hal anu hade; ari jalma anu jahat tina banda jahat ngaluarkeun hal-hal anu jahat. Tapi Kami nyarita ka maraneh, yen unggal kecap sia anu diucapkeun ku jelema-jelema, maranehna baris méré tanggung jawab ngeunaan eta dina poe pangadilan. Sabab ku omongan maneh maneh baris dibenerkeun, jeung ku omongan maneh maneh baris dihukum. Mateus 12:33–37.

Poe pangadilan, nurutkeun parentah kadua, aya dina turunan kaopat. Pangadilan téh dumasar kana pesen anu urang ucapkeun, sarta pesen éta medal tina hate urang. Pesen anu urang ucapkeun itulah anu nandaan naha urang kaasup kana “turunan anu kapilih” milik Petrus atawa kana “turunan oray bedul.” Duanana golongan éta kanyataanana dipintonkeun dina ahir hiji prosés pangujian nalika Kristus, salaku jalma anu nyapuan rereged, ngabersihan lanté-Na. Saperti halna minyak dina misil sapuluh parawan, pesen éta dilambangkeun boh ku hate anu jahat boh ku hate anu hade. Rujukan Kristus nambahan yén turunan oray bedul ieu, anu mangrupa turunan kaopat jeung panungtung, néangan hiji tanda, jeung hiji-hijina tanda anu bakal dipaparin ka maranéhna nyaéta tanda Yunus.

Tuluy sababaraha ahli Toret jeung urang Parisi ngawaler, pokna, “Guru, kami hayang ningali hiji tanda ti Gusti.” Tapi Anjeunna ngawaler sarta ngandika ka maranéhna, “Hiji angkatan anu jahat jeung murtad néangan tanda; tapi moal aya tanda anu dibikeun ka éta, iwal ti tanda nabi Yunus: Sabab sakumaha Yunus aya tilu poé tilu peuting dina beuteung lauk paus; kitu deui Putra Manusa bakal aya tilu poé tilu peuting dina jero bumi. Jalma-jalma Ninewe bakal nangtung dina pangadilan babarengan jeung angkatan ieu, sarta bakal ngahukumna: sabab maranéhna tobat ku pangwawaran Yunus; jeung, behold, anu leuwih agung ti Yunus aya di dieu. Ratu ti kidul bakal gugah dina pangadilan babarengan jeung angkatan ieu, sarta bakal ngahukumna: sabab manéhna datang ti tungtung-tungtung bumi pikeun ngadéngé hikmat Suleman; jeung, behold, anu leuwih agung ti Suleman aya di dieu.” Mateus 12:38–42.

Al Masih nyebut urang Yahudi minangka hiji turunan oray bahaya, sarta Anjeunna ngagunakeun gambaran-gambaran ngeunaan pangadilan, saperti amanat Yunus jeung amanat hikmat Suléman. Yesus keur ngaidentifikasi, dumasar kana kontéks jeung ku dua saksi, yén turunan oray bahaya téh nya éta turunan kaopat, sabab dina turunan kaopat pangadilan dilaksanakeun.

Saratus opat puluh opat rébu téh mangrupikeun panji, atawa tanda ahir jaman, sakumaha ogé hukum Allah jeung poé Sabat. Tanda Yunus téh tanda kabangkitan, anu pikeun urang Yahudi dina jaman Kristus nyaéta baptisan-Na, nalika Roh Suci turun, digambarkeun minangka japati. Yunus hartina “japati.” Yunus, Yohanes sang Pangwahyu, Daniel, Yusuf, jeung Lasarus ngagambarkeun saratus opat puluh opat rébu, anu dihirupkeun deui sanggeus paéh di jalan salila tilu satengah poé. Dina waktu éta maranéhna kudu ngalih ti Laodikea ka Filadelfia, ku kituna jadi nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh. Yunus ngagambarkeun baptisan, sabab anjeunna dialungkeun kana cai sarta sacara simbolis maot nalika didahar ku lauk paus. Sanggeus éta anjeunna dihirupkeun deui, sakumaha Yohanes ogé, nalika anjeunna dikaluarkeun tina minyak ngagolak, jeung sakumaha Daniel nalika anjeunna dikaluarkeun tina guha singa, jeung sakumaha Yusuf nalika anjeunna dikaluarkeun tina liang, kitu deui Lasarus, mujijat panyegelan dina mangsa Kristus. Urang Yahudi teu bisa ningali tanda Yunus, sakumaha dilambangkeun ku kabangkitan Kristus, kalawan leuwih écés tibatan Adventisme ningali tanda 9/11, anu mangrupikeun tanda Yunus.

Urang baris nuluykeun ieu perkara-perkara dina tulisan salajengna.

“Beungbeurat panginget anu ayeuna kudu ditepikeun ka umat Allah, boh anu caket boh anu jauh, nya eta amanat malaikat katilu. Jeung jalma-jalma anu keur narékahan ngartos amanat ieu moal dipingpin ku Gusti pikeun nerapkeun Firman ku cara anu ngarusak pondasi jeung nyabut tihang-tihang iman anu geus ngajadikeun umat Advent Poé Katujuh sakumaha maranehna ayeuna. Kabeneran-kabeneran anu geus kabuka nurutkeun runtuyanana, nalika urang maju sapanjang garis nubuat anu dipedalkeun dina Firman Allah, nya eta kabeneran, kabeneran anu suci, langgeng, nya eta kabeneran kiwari. Maranehna anu dina sajarah pangalaman urang baheula geus ngaliwatan éta lalampahan saléngkah-saléngkah, bari ningali ranté kabeneran dina nubuat-nubuat, geus dipersiapkeun pikeun narima jeung taat kana unggal sinar cahaya. Maranehna neneda, puasa, nalungtik, ngagali bebeneran lir harta karun anu disumputkeun, sarta Roh Suci, urang terang, keur ngajar jeung nungtun urang. Loba tiori ditepikeun, anu ngandung semu kabeneran, tapi kitu kacampurna ku Kitab Suci anu disalahtafsirkeun jeung disalapakeunna, nepi ka nuntun kana kasalahan-kasalahan anu picilakaeun. Kacida hadéna

urang terang kumaha unggal pokok kabeneran diteguhkeun, jeung kumaha meterai dipasang kana éta ku Roh Suci Allah. Jeung sapanjang waktos éta kadéngé sora-sora, ‘Di dieu aya kabeneran,’ ‘Kami boga kabeneran; tuturkeun ka kami.’ Tapi panginget datang, ‘Ulah maraneh nuturkeun maranehna. Kami henteu ngutus maranehna, tapi maranehna lumpat.’ (Tingali Yermia 23:21.)”

“Pamingpinan-pamingpinan Gusti teh écés, sarta kacida endahna wahyu-wahyu-Na ngeunaan naon anu jadi kayaktian. Titik demi titik diteguhkeun ku Gusti Allah sawarga. Anu harita teh kayaktian, ayeuna gé kayaktian. Tapi sora-sora teu eureun kadéngé—‘Ieu kayaktian. Kami boga caang anyar.’ Tapi ieu caang-caang anyar dina gurat-gurat nubuat katémbong dina salah ngalarapkeun Firman jeung ngaleupaskeun umat Allah kabawa kumalayang tanpa jangkar anu nahan maranéhna. Lamun nu diajar Firman daék narima kayaktian-kayaktian anu geus dipedalkeun ku Allah dina pamingpinan ka umat-Na, sarta ngajadikeun kayaktian-kayaktian ieu milikna, nyerna éta, jeung mawa éta kana kahirupan praktisna, maranéhna bakal jadi saluran-saluran hirup tina caang. Tapi jalma-jalma anu geus masrahkeun dirina pikeun ngulik tiori-tiori anyar, boga campuran kayaktian jeung kasalahan anu dihiijikeun, sarta sanggeus narékahan ngajadikeun hal-hal ieu pinunjul, geus ngabuktikeun yén maranéhna henteu nyaangan suluhna tina altar ilahi, sarta éta geus pareum dina poék.” Selected Messages, buku 2, 103, 104.